

[Baagø-Hansen.]

søges med noget sådant. Kunne der måske vise sig en udvej for at lade aftenlyntoget Nordjyden fra København fortsætte udover Aalborg til Brønderslev, Hjørring og Frederikshavn? Der har flere gange fra denne talerstol været talt om det ønskelige i, at dette lyntog kunne føres igennem helt til Frederikshavn, men selvom der uden tvivl kunne regnes med langt flere passagerer til lyntoget end til de busser, som nu beforder passagererne, har jeg forstået, at udgifterne ved at skulle lade samtlige stationer på strækningen være bemandet en del af natten ville blive så store, at man af økonomiske grunde ikke har ment at kunne imødekomme dette ønske.

Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede minister, om han mener, at fjernstyring kan etableres på strækningen Aalborg—Frederikshavn og dermed muliggøre aftenlyntogets gennemførelse til de tre byer, i så fald om der kan siges noget om, hvor stor udgiften til indretning af denne fjernstyring vil blive, samt om, hvornår omtrent denne udgift vil kunne afholdes indenfor statsbanernes normale anlægsudgifter. Jeg er helt klar over, at der ikke kan blive tale om at etablere denne strækning i det kommende finansår.

Peter Jørgensen: Det må naturligvis være med en vis beklethed, at man tager ordet her i tinget efter den finanslovdebat, som fandt sted i sidste uge; der blev jo blæst i sparebasuner fra alle sider, og det er vel ikke uden grund, når henses til hele spørgsmålet om valutabalancen.

Jeg har imidlertid den opfattelse, at man af hensyn til fremtiden kan spare på de forkerte steder og derved gøre mere skade end gavn. Man må dog tage i betragtning, at vi står overfor at skulle modtage de store årgange af unge, og at dette alene vil stille store krav til investering såvel af det private erhvervsliv som af det offentlige. Alle forældre, der her i dette land står overfor at skulle sætte deres børn i gang i tilværelsen,

kender, enten det nu er indenfor de praktiske fag eller indenfor undervisningsområder, alle de vanskeligheder, der er forbundet hermed. Disse forældre kan næppe forstå, at det skulle være på disse områder, besparelser skulle sættes ind.

Jeg vil gerne i denne forbindelse have lov til at pege på et par forhold i så henseende, forhold, som måske nok kan have karakter af lokale interesser, men som alligevel rækker videre. Vi har igennem længere tid arbejdet på at få opført et nyt gymnasium i Aarhus. Alle planerne for dette byggeri ligger færdige, men er stoppet nu på grund af hele den økonomiske situation. Under hensyn til det, jeg indledningsvis sagde, vil jeg meget henstille, at dette arbejde kommer i gang. Aarhus, der med sine hastigt voksende forstæder snart har nået de 200 000 indbyggere, har stærkt behov for et sådant gymnasium, og jeg ved, at jeg bag mig ikke alene har Aarhus kommune, men måske i endnu højere grad de forstæder, der ligger omkring Aarhus.

Det samme gælder det næste spørgsmål, jeg gerne vil rejse, nemlig den tekniske skoleundervisning, således som den foregår ikke alene i Aarhus, men ud over det ganske land. Det er en kendsgerning, at der i øjeblikket er en meget stærk mangel på teknikere indenfor industrien. Disse teknikere skal uddannes indenfor de forskellige afdelinger på de tekniske skoler, bygmesterskole, elektroteknikum, maskinteknikum, og hvad det nu er alt sammen. Der er i dag et pres på disse skoler, som næsten tager vejret fra dem, der i det daglige står for ledelsen. Den første vanskelighed, man støder på, er vanskeligheden med at skaffe den nødvendige, kvalificerede lærerstab, et forhold, der har sin rod i, at man praktisk talt siden 1943 har forhandlet om et nyt lønregulativ uden at finde frem til en ordning. Resultatet er, at de lærere, vi har, overlæsses med timer i en sådan grad, at det går ud over undervisningen.

Det næste spørgsmål er lokalemanglen. Vi regner med — uden at vi kender lær-